

Curajul profetilor pentru Schimbare Propovăduind la Dușmani

Text biblic :Iona 3

Versetul de aur

Dumnezeu a văzut ce făceau ei și că se întorceau de la calea lor cea rea. Atunci

Introducere

Deși cartea lui Iona are doar patru capitole, ne învață multe lucruri despre caracterul lui Dumnezeu. Dar cartea dezvăluie și caracterul lui Iona. El a reacționat la chemarea sa ca niciun alt profet din Vechiul Testament. Acești profeti au consimțit să vorbească pentru Dumnezeu chiar și atunci când nu au vrut (Exodul 4:10-12; Ieremia 1: 6-9; etc.). Iona a ales nu numai să tacă, ci și să încerce să fugă de Dumnezeu (Iona 1:1-3). Iona părea să fi fost dispus să trăiască în exil, mai degrabă decât să transmită un mesaj de pocăință în păcătosul Ninive, un oraș important al agresivului Imperiu Asirian. Asiria era o națiune puternică, expansivă, când Iona a primit chemarea de la Dumnezeu în jurul anului 780 BC. Orașul Ninive, la care a fost trimis Iona, a fost reședință regală pentru regele Asiriei. Orașul era mare (Iona 3:3) și avea o reputație de violență și asuprire (vezi 3:8). În cele din urmă, teama lui Israel de Asiria a fost adevărată. Asiria a invadat regatul Nordic al Israelului în 722 BC, l-a jefuit, a dus oamenii în captivitate și au locuit acolo (2 Regi 17). Deși istoria nu oferă informații detaliate despre invazia Asiriană, nu avem niciun motiv să credem că agresorii nu au făcut rău regatului Nordic al Israelului, așa cum au făcut în altă parte. Pe lângă încercarea sa de a fugii (Iona 1: 3), Iona și-a dezvăluit ulterior dezamăgirea profundă față de Dumnezeu (4: 1-3). Cu toate acestea, Dumnezeu a insistat ca Iona să-și îndeplinească sarcinile profetice. Nici măcar Iona nu a îndrăznit să încerce să scape a doua oară de chemarea lui Dumnezeu.

Contextul lecției

I. Cuvântul Domnului (Iona 3:1-4)

A. Trimis a doua oară (v 1-2)

Iona nu s-ar baza pe propria sa încredere când se află în misiunea sa. El a fost solul ales al, pentru și de Domnul. Iona este numit profet în 2 Împărați 14:25, iar formula din versetul de față este asociată cu alți profeti (Ieremia 1:1-2; Osea 1:1). Neascultarea anterioară a lui Iona nu l-a descalificat sau scutit de a fi vasul ales de Dumnezeu (vezi Iona 1: 3). Această poruncă repetă ceea ce Dumnezeu i-a spus inițial lui Iona. Lipssește în mod vizibil accentul anterior asupra răului orașului, văzut în expresia „răutatea ei sa suit până la Mine” (Iona 1: 2). Profetul era deja conștient de acest fapt, dar nu a văzut remediul așa cum l-a văzut Dumnezeu. Remediul dorit de Iona era o judecată aprinsă; Remediul lui Dumnezeu a fost pocăința (4:1-2). Proclamă mesajul pe care ți-l dau este o poruncă pentru Iona să spună doar ceea ce Dumnezeu i-ar spune - nimic mai mult, nimic mai puțin. Comanda lui Iona a rămas neschimbată. Ne întrebăm de ce ar trimite Dumnezeu un proroc Israelit la o națiune care îi amenința poporul ales. Răspunsul se găsește în ultimul verset din carte: ”Și Mie să nu-Mi fie milă de Ninive, cetatea cea mare, în care se află mai mult de o sută douăzeci de mii de oameni care nu știu să deosebească dreapta de stânga lor, afară de o mulțime de vite!” (Iona 4:11). Cu alte cuvinte, dragostea lui Dumnezeu nu este determinată sau constrânsă de granițele naționale. Trăim într-o lume în care naționalismul este în creștere - și așa a fost întotdeauna. Excepționalismul, un văr al naționalismului, este credința că o anumită societate este superioară tuturor celorlalte. Israelul antic a avut mândrie naționalistă și excepționalistă datorită faptului că a fost ales de Dumnezeu în mod unic (Deut 9:4; Matei 3:9). Nu este greu să vedem această trăsătură în însuși Iona când citim întreaga carte.

B. Iona vestește (v 3-4)

Timpul petrecut în pește l-a învățat pe Iona prețul neascultării (Iona 1: 17-2:10). Aici vedem dovada că a învățat lecția. Cele trei zile [necesare] pentru a trece prin Ninive se potrivesc în mod ironic cu cele trei zile ale lui Iona în pântecul peștelui (Iona 1:17). O sugestie cu privire la semnificația unui oraș foarte mare care durează trei zile pentru a trece este că include timpul necesar pentru ca Iona să se oprească și să predice din cartier în cartier. Anunțul lui Iona este simplu, dar puternic, doar cinci

cuvinte în ebraică. Acesta ar putea fi tot ceea ce a spus Iona sau ar putea fi un rezumat al unei predici mai lungi. Acest lucru pare să fie în concordanță cu mentalitatea lui Iona până la acest punct: el pare să nu fi vrut să menționeze posibilitatea ca Dumnezeu poate să-i ierte. La urma urmei, Ninivienii erau un popor rău care meritau pedeapsa!

II, Oamenii din Ninive (v 3-10)

A. Pocăința (v5-8)

Mai multe evenimente uimitoare sunt înregistrate în cartea lui Iona, dar unul dintre cele mai mari este răspunsul extraordinar la puternicul mesaj al lui Iona. Credința Ninivenilor nu depindea de mesajul sau entuziasmul lui Iona pentru ei (Iona 3:4). În schimb, reacția lor vorbește despre lucrarea Duhului lui Dumnezeu în mijlocul lor, deși nu este specificată în mod specific. Ninivienii, aveau proprii lor zei. Postul de mâncare sau băutură era o practică religioasă obișnuită în multe țări în vremurile Biblice. Aceasta a indicat lepădarea de sine, căința și smerenia. În cazul postului Ninivenilor toate acestea s-au aplicat. Materialul de sac era un material aspru care era în general realizat din păr de capră; astfel hainele deveneau aspre ceea ce indica supunere, or suferință intensă (2 Regi 19:1). Faptul că Cuvântul Domnului a ajuns la urechea împăratului din Ninive este diferit de ceea ce a vrut să facă Iona când a fugit. Împăratul s-a smerit înaintea Domnului, și-a schimbat hainele regale și a șezut în cenușă. Se pare că regele a recunoscut că doar schimbarea hainelor nu are nici un beneficiu. Pocăința adevărată începe cu inima și este verificată printr-un comportament de neprihănire. Din acest motiv, regele a poruncit poporului său să se întoarcă de la calea lor cea rea. A se întoarce se referă la felul lor de viață, păcătos care trebuie abandonat.

B. Speranța Ninivenilor (v 9)

Când regele spune că Dumnezeu poate "se întoarce", vrea să spună că Dumnezeu își schimbă părerea despre ceva și apoi acționează în conformitate cu această schimbare a minții.

C. Dumnezeu i-a cruțat (v 10)

Așa cum sperau regele și poporul, Dumnezeu a văzut căința lor demonstrată prin ceea ce au făcut. Într-un limbaj similar, Dumnezeu a renunțat la ceea ce plănuise să facă și nu a adus asupra lor distrugerea pe care o promisese. Dumnezeu se gândește la judecată uneori sub formă de distrugere, asupra oamenilor. Dar de data aceasta vedem o excepție. Acest verset este unul dintre pasajele cheie din Iona. Acesta surprinde natura iertătoare a lui Dumnezeu (Iona 4:2-3, 8-9). Mântuirea este oferită tuturor popoarelor - indiferent de națiune, limbă sau cultură. Apostolul Petru a scris că Dumnezeu „nu dorește ca nimeni să piară, ci toată lumea să vină la pocăință” (2 Petru 3: 9). Istoria ne spune, totuși, că pocăința Ninivenilor nu a durat. Profetul Naum, care a venit la aproximativ 150 de ani după Iona, a descris păcatele specifice de care a fost vinovat Ninive. Acestea includeau violența, corupția și idolatria (Naum 3). Ninive a suferit distrugeri în 612 BC.

Concluzii

De-a lungul Scripturii, am văzut mereu că Dumnezeu iubește mila (Exod 33:19). Povestea orașului Ninive ilustrează acest lucru într-o manieră extremă: dușmanii poporului lui Dumnezeu au fost cruțați când și-au întors inima spre El. Intenția lui Dumnezeu pentru întreaga umanitate este să vadă dragostea Sa și să rămână în ea. Apostolul Pavel a catalogat toate forțele incapabile de a separa poporul lui Dumnezeu de dragostea lui Dumnezeu (Romani 8: 38-39). Nicio forță exterioară nu poate provoca această separare. Noi singuri suntem cei care pot să respingă dragostea Lui pe măsură ce devenim ca și cei din Ninive. Dacă facem la fel ca ei, numai pocăința poate fi singurul remediu. Dragostea lui Dumnezeu nu este limitată la anumite popoare. Dumnezeu intenționează să întemeieze un popor nou, din orice neam și limbă (Apoc 7:9). Dragostea lui Dumnezeu este peste tot. Atitudinea noastră nu schimbă ceea ce va face Dumnezeu pentru dușmanii noștri, dar va schimba modul în care reacționează la binecuvântarea Lui cei care îl blestemă. Noi ne putem bucura că Dumnezeu este „un Dumnezeu milos și plin de îndurare, îndelung răbdător și bogat în

Ce trebuie să memorăm: *Nici o graniță umană nu limitează îndurarea lui Dumnezeu*